

og skyder ham ind mellem de Herrer paa den ene Side og os, idet jeg henviser til, hvad han udtalte i Cardiff i Juledagene. Han sagde: Det kan ikke nytte, at Overklasserne blive ved med Ord, Løfter og Ord, nej, de maa skride til Handling. Og derefter slaar han fast den uigendrivelige Sandhed, at man kan ikke hjælpe dem, der ere nede, uden at tage fra dem, der ere ovenpaa. De Herrer kunne heller ikke hjælpe de fattige her i Landet, uden at de maa tage fra de velhavende, og de mest velhavende, de mest ufortjent velhavende, ere dog Aktionærerne i De danske Sukkerfabrikker, som faa saa kolossale Gevinster udbetalt, uden at de nogen Sinde røre en Finger for at tilvejebringe det ringeste selv. Ikke det ringeste udføre disse Aktionærer, og jeg vil derfor henstille vort Forslag til uvelvillig Overvejelse i dette høje Ting.

Jeg er ikke forberedt paa, at dette Forslag vil blive modtaget med Begejstring, jeg tror endog, at det desværre vil blive modtaget meget uvilligt. Det lover ikke godt, at forskellige moderate og konservative Blade have udtalt sig paa en ganske urimelig Maade om dette Forslag. Det moderate Blad ovre paa Møen, der er et saare mærkeligt Blad, der redigeres af en meget enfoldig Mand, har udfundet, at dette Forslag er indbragt for at ruinere den danske Sukkerindustri og for at skaffe de socialistiske Forretningsførere nye Bestillinger. Ja, ærede Forsamling, man kan jo sige saa meget, og det undrer mig ikke, at slikt kan komme frem i et Blad som „Møens Dagblad“. Men at en intelligent Mand som Redaktøren af „Horsens Avis“ ogsaa putter dette ind i sit Blad, viser, at naar et saadant Forslag sendes ud over Landet, ere dets Modstandere i Virkeligheden ganske renonce, de vide ikke, hvad de skulle indvende. De føle, hvorledes Retfærdigheden brænder dem under Fødderne i et saadant Forslag, og derfor komme de med den Slags — jeg vil ikke sige Flovser, men ganske dumme Bemærkninger. Det er jo muligt, at vi skulle have det samme gentaget her. Men ogsaa her er Lloyd George, denne udmærkede Venstremand, en fortræffelig Mand at anføre, og han sagde i Cardiff: De kunne røre ved en hvilken som helst Uret og et hvilket som helst Onde i Landet, saa skulle De nok faa at mærke, hvordan Interesserne gro ud af det. Ville De røre ved dette Onde, ville De ikke alene se, at de blive upopulære og mødte med Uvillie, nej, De ville faa et

Haglvejr af Forhaanelser og Forsmædelser over Dem.

Det kende vi saa godt i Socialdemokratiet, at naar vi have fremsat et Forslag, som indeholdt socialdemokratiske Principper, kørte man op med alle de Urimeligheder og Umuligheder, der kunde stilles op om saadanne Ting. Jeg husker f. Eks., da vi for nogle Aar siden forhandlede om Husmændene, hvorledes den nuværende højtærede Landbrugminister i denne Sal morede sig over Statshusmand Nr. 517, der kørte med 500 Tørv paa Trillebøren og skulde være hjemme paa Klokket i den socialistiske Stat, og han spurgte, hvormange Skorstensfejere der skulde være i den socialistiske Stat i Aaret 1950. Det er en meget gammel Taktik, ærede Medlemmer, den er kendt fra Tusinder af Aar tilbage i Tiden (Modsigelse). Jo, jo den er. Den Gang man slæbte Jesus af Nazaret frem for Øvrigheden, for Ypperstepræsten Kaifas, haanede man ham, spyttede paa ham og slog ham bagfra og sagde: Hvis du er Guds Søn, saa sig os, hvem det var, der slog dig eller spyttede paa dig. Den Taktik er Tusinder af Aar gammel. Faraos kendte den, det kunne De være overbeviste om — jeg mener, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) kan være ganske sikker paa, at den har været kendt mange Tusinde Aar tilbage i Tiden. Og det samme vil blive Tilfældet med dette Forslag. Men det gør ingenting, thi dette Forslag har Fremtiden for sig. De kunne se ud over Verden i alle Lande, hvorledes alting langsomt glider ind under Staten. De danske Sukkerfabrikker og alle andre Monopoler, der ere fuldt færdige til at eksproprieres af Staten, ville ogsaa havne paa dette Sted. Dermed anbefaler jeg dette Forslag til det høje Tings Velvillie.

N. P. Jensen: Det var med ikke ringe Interesse, at jeg for en Maanedstid siden saa, at vi ved det Forslag, vi her have til Behandling, egentlig for første Gang staa overfor et Forsøg paa for os at vise et Stykke praktisk Socialisme. I de 5 Aar, jeg har haft den Ære at være Medlem af dette Ting, have vi Gang efter Gang haft Deklamationer om Socialismens Velsignelser, som skulde kunne hjælpe os ud over alle Vanskeligheder, men noget Forslag af egentlig socialistisk-økonomisk Art have vi ikke haft for. Det var derfor, som jeg siger, med ikke ringe Interesse, jeg saa paa dette Forslag, da det blev forelagt, idet jeg tænkte som saa: Her maa vi da en Gang